

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่สี่สิบเจ็ด

การเปิดโปงคำสอนที่ลอบกลวง: การวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ของดาเนียล 8
และความท้าทายต่อเทววิทยาแอดเวนตีสต์

Jeff Pippenger
2024-01-11

เมื่อเขาเลิกของโรมถูกนำเสนอไว้ในข้อเก้าถึงข้อสิบสองแห่งดาเนียลบทที่แปด มันเป็นสัญลักษณ์ที่บิดเบือน
เพราะเป็นสัญลักษณ์ของการแต่งกายข้ามเพศ

เป็นผู้แต่งกายสลับเพศที่กว้างไกลไปมาระหว่างความเป็นชายและความเป็นหญิง
สิ่งนี้สอดคล้องกับความเข้าใจของกลุ่มมิลเลอไรต์ที่ว่า โรมถูกแทนด้วยสองระยะ

ระยะแรกคืออำนาจการปกครองของรัฐโรมัน และระยะที่สองคืออำนาจการปกครองของคริสตจักรโรมัน
แต่ในการสลับไปมาของเพศภาวะในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น

เขาเลิกได้หลุดออกจากลำดับทางประวัติศาสตร์และเชิงพยากรณ์ (ถูกบิดเบือน) กระนั้น แต่ละข้อในสี่ข้อนั้นล้วน
เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจการปกครองของรัฐโรมันหรืออำนาจการปกครอง
ของคริสตจักรโรมัน โรมนอกศาสนาชมเชงทุกคนที่ต่อต้านอำนาจจักรวรรดิของตน
แต่การชมเชงของโรมสันตะปาปา (เพศหญิง) ในข้อสิบ มุ่งตรงต่อสวรรค์โดยเฉพาะ

ในการเข้าใจของขบวนการมิลเลอไรต์ที่ว่าโรมเป็นอาณาจักรที่สี่และอาณาจักรสุดท้าย
การสลับไปมาจากรัฐไปสู่คริสตจักร แล้วจากคริสตจักรกลับไปสู่รัฐอีกครั้ง
ยอมไม่เป็นประเด็นที่น่ากังวลสำหรับพวกเขา

พวกเขาได้เห็นส่วนผสมของเหล็กและดินเหนียวที่เท่าในดาเนียลบทที่สอง
และเพียงเข้าใจว่านั่นเป็นสองระยะของโรม

โดยมิได้กังวลที่จะกำหนดลำดับประวัติศาสตร์เฉพาะของอาณาจักรที่สี่และที่ห้า
พวกเขาเข้าใจเช่นเดียวกันในบทที่เจ็ด ซึ่งเขาที่พูดคำใหญ่โตต่อองค์ผู้สูงสุดนั้น
ได้ถอนเขาสามเขาออกจากเขาเดิมสิบเขาของสัตว์ร้ายแห่งโรม

แม้มิลเลอร์จะตระหนักถึงการสลับของเพศไวยากรณ์ในข้อเก้าถึงสิบสองก็ตาม
สิ่งนั้นก็หาได้มีความสำคัญต่อความเข้าใจของเขาเรื่องที่ว่าอาณาจักรที่สี่คือโรมไม่
ในความเข้าใจของขบวนการมิลเลอไรต์ อาณาจักรที่สี่สิ้นสุดลงในปี 1798
และเหตุการณ์เชิงพยากรณ์ถัดไปคือการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์

เขาที่เป็นเพศหญิงระบุตัวสตรีผู้สว่างประเวณีฝ่ายวิญญาณกับเขาที่เป็นเพศชาย
และได้รับการพรรณนาไว้ในข้อสิบและข้อสิบสอง

และมันก็เติบโตขึ้นอย่างใหญ่โต แม้กระทั่งถึงกองทัพแห่งสวรรค์;

และมันได้เหยียบบางส่วนของกองทัพและของดวงดาวลงสู่พื้นดิน และได้เหยียบย่ำพวกนั้น ดาเนียล 8:10

การชมเชงของอำนาจสันตะปาปาได้มุ่งตรงต่อศาสนาคริสต์ (บริวารแห่งฟ้าสวรรค์) และในข้อสิบสอง
กรุงโรมฝ่ายสันตะปาปา (เพศหญิง) ได้รับอำนาจให้กระทำกิจการอันเป็นการฆาตกรรมของนางให้สำเร็จโดยอ
ศัยการลวงละเมิดผ่านการลวงประเวณีกับบรรดาภักษัตริย์แห่งยุโรป.

และโดยเหตุแห่งการลวงละเมิด พลโยธาจึงถูกมอบให้แก่เขาเพื่อต่อสู้กับเครื่องบูชาประจำวัน
และมันได้เหยียบความจริงลงสู่พื้นดิน และมันก็กระทำการนั้น และเจริยูซัน Daniel 8:12

“กองทัพ” ในข้อนี้เป็นสัญลักษณ์แทนอำนาจทางทหารที่ได้มอบให้แก่สันตะปาปา “จากเครื่องบูชาประจำวัน” คำว่า “against” มีความหมายว่า “จาก” จากบรรดากษัตริย์นอกรีตแห่งยุโรป (โรมนอกรีต) ซึ่งแทนด้วย “เครื่องบูชาประจำวัน” การสนับสนุนทางทหาร (“กองทัพ”) ได้ถูกมอบให้แก่สันตะปาปา “เพราะการละเมิด” การรวมกันของคริสตจักรกับรัฐ โดยที่คริสตจักรเป็นผู้ควบคุมความสัมพันธ์นั้น คือ “การละเมิด” เหล่าก่อนแห่งการละเมิดนั้นคือโลหิตของคริสเตียน เมื่อสันตะปาปาได้ครอบครองกองทัพของโรมนอกรีตแล้ว โรมของสันตะปาปา (“มัน”) ก็ “เหวี่ยงความจริงลงสู่พื้นดิน และมันก็ประกอบกิจนั้น และจำเริญขึ้น”

ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสามสิบเอ็ด

การมอบกองทัพทั้งหลายให้แก่โรมแห่งสันตะปาปาก็ได้รับการพรรณนาไว้ด้วยเช่นกัน:

และกองกำลังทั้งหลายจะยืนอยู่ฝ่ายเขา

และเขาทั้งหลายจะทำให้สถานบริสุทธิ์อันเป็นป้อมปราการนั้นเป็นมลทิน

และจะยกเลิกเครื่องบูชาประจำวันเสีย

และเขาทั้งหลายจะตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งจะทำให้เกิดความรกร้างไว้ ดาเนียล 11:31

ข้อนี้กำลังระบุถึงการเปลี่ยนผ่านทางประวัติศาสตร์จากโรมนอกรีตไปสู่โรมของสันตะปาปา ในข้อนี้ “วงแหวน” คือบรรดากษัตริย์แห่งยุโรปที่เริ่มลุกขึ้นสนับสนุนอำนาจสันตะปาปา โดยเริ่มต้นกับโคลวิส กษัตริย์แห่งพวกแฟรงก์ (ฝรั่งเศส) ในปี ค.ศ. 496 “วงแหวน” นั้นยังได้ทำให้ “สถานนมัสการอันเป็นที่กำลัง” (นครโรม) เป็นมลทิน ผ่านสงครามต่อเนื่องตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่สี่เป็นต้นไปจนถึงปี ค.ศ. 538 “วงแหวน” นั้นยังได้ขจัดต่อต้านของลัทธินอกรีตต่อการผงาดขึ้นของอำนาจสันตะปาปา และภายในปี ค.ศ. 508 การต่อต้านของลัทธินอกรีตนั้นก็สิ้นสุดลงแล้ว

คำซึ่งแปลว่า “take away” นั้น คือคำภาษาฮีบรูว่า “sur” และมีความหมายว่า “to remove” “กองกำลัง” ได้ตั้ง “สิ่งน่าสะอิดสะเอียนซึ่งจะทำให้รกร้าง” (ตำแหน่งสันตะปาปา) ไว้บนบัลลังก์แห่งแผ่นดินโลกในปี ค.ศ. 538 เมื่อพระธรรมดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสอง ระบุว่า “กองทัพหนึ่ง” ได้ถูกมอบให้แก่เขาเล็กฝ่ายหญิง ก็สอดคล้องกับพยานในข้อสามสิบเอ็ดของบทที่สิบเอ็ด พระธรรมวิวรณ์ก็เป็นพยานถึงความจริงเดียวกันนี้ด้วยในบทที่สิบสาม.

สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าเห็นนั้นมีลักษณะเหมือนเสือดาว เท้าของมันเหมือนเท้าหมู

และปากของมันเหมือนปากสิงโต และพญานาคได้มอบฤทธิ์เดช บัลลังก์

และอำนาจอันยิ่งใหญ่ของตนให้แก่มัน วิวรณ์ 13:2

ซิสเตอร์ไว้ที่ระบุอย่างตรงไปตรงมาว่า สัตว์ร้ายในข้อสองคือระบบสันตะปาปา

และว่าพญานาคในข้อนั้นคือโรมนอกรีต โรมนอกรีตได้มอบสามสิ่งแก่ระบบสันตะปาปา คือ

“ฤทธิ์อำนาจของมัน และที่นั่งของมัน และสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่”

อำนาจทางทหารถูกมอบให้โดยโรมนอกรีต เริ่มต้นกับโคลวิสในปี ค.ศ. 496 “ที่นั่ง” สำหรับใช้ปกครองนั้น ถูกมอบให้แก่สันตะสำนักในปี ค.ศ. 330

เมื่อจักรพรรดิคอนสแตนตินทรงย้ายราชธานีของพระองค์ไปยังคอนสแตนติโนเปิล

โดยทรงปล่อยให้กรุงโรมซึ่งเป็นราชธานีเดิมอยู่ภายใต้การควบคุมของคริสตจักรสันตะปาปา ในปี ค.ศ. 533 จักรพรรดิจัสติเนียนทรงมีพระราชกฤษฎีกาว่าสมเด็จพระสันตะปาปาทรงเป็นประมุขของคริสตจักรและเป็นผู้แก้ไข ขบวนการนอกรีต โดยทรงมอบ “อำนาจอันยิ่งใหญ่” ของพระองค์ให้แก่พระสันตะปาปาแห่งกรุงโรม

ข้อสิบสองแห่งดาเนียลบทที่แปด ระบุถึงเวลาเมื่อมีการมอบ “กองทัพ” ให้

และความจริงเชิงพยากรณ์นั้นก็ได้รับการยืนยันโดยพยานหลายประการ จากจุดเวลานั้นเป็นต้นมา (เริ่มในปี

ค.ศ. 496) สันตะสำนักก็ “เจริญรุ่งเรือง”

มันจะยังคง “กระทำ” และ “เจริญขึ้น”

ต่อไปจนกว่าการกริ้วต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือแห่งอิสราเอลจะสิ้นสุดลงในปี 1798

และอำนาจสันตะปาปาได้รับบาดเจ็บถึงตาย

และกษัตริย์นั้นจะกระทำตามใจตนเอง; และเขาจะยกตัวขึ้น และทำตนให้ใหญ่เหนือพระทั้งปวง, และจะกล่าวถ้อยคำอันน่าอัศจรรย์ต่อสู้อุสราเอลเหนือพระทั้งปวง, และจะจำเจริญขึ้นจนกว่าพระพิโรธจะสำเร็จ: เพราะสิ่งที่ได้ทรงกำหนดไว้ นั้นจะต้องบังเกิดขึ้น ดาเนียล 11:36

ข้อแก้ต่างที่แปดพรรณนาถึงโรมฝ่ายบุรุษ (โรมนอกศาสนา)

และแสดงถึงกระบวนการพิชิตสามขั้นตอนซึ่งโรมนอกศาสนาได้กระทำสำเร็จ

และซึ่งเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของเขตภูมิศาสตร์สามแห่งที่จะต้องถูกพิชิต

เพื่อให้โรมสันตะปาปาได้รับการสถาปนาขึ้นบนบัลลังก์แห่งพิภพ

ดังที่แสดงโดยเขาทั้งสามที่ถูกถอนขึ้นในบทที่เจ็ด

การพิชิตสามขั้นตอนทั้งสองครั้งนั้นของโรมนอกศาสนาและโรมสันตะปาปา

เป็นภาพแทนของอุปสรรคทางภูมิศาสตร์สามประการของโรมยุคปัจจุบัน

ในข้อสี่สิบถึงข้อสี่สิบสามแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด แล้วในบทที่แปด ข้อสิบเอ็ด เขาเลือกฝ่ายบุรุษ

(โรมนอกศาสนา) ก็ถูกกล่าวถึงอีกครั้งหนึ่ง ในข้อนั้น

ตรรกะอันได้รับการชำระให้บริสุทธิ์มีความมั่นคงแน่นอนหาใช่ยาก จนบรรดาคนช่างเยาะเย้ยผู้ครอบครองกรุงเยรูซาเล็มถูกบังคับให้ต้องนำเสนอคำมูสาทางเทววิทยาหลายประการ เพื่อก่อรากฐานปลอมของพวกเขาขึ้นมา

แท้จริง เขาได้ยกตนขึ้นแม้ถึงเจ้านายแห่งพลโยธา และโดยเขาเครื่องบูชาเผาทุกวันก็ถูกยกเลิกไป

และสถานที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ก็ถูกเหวี่ยงลงเสีย ดาเนียล 8:11

เมื่อเราเริ่มพิจารณาเหรียญปลอมและอัญมณีปลอมที่ได้ถูกนำเข้าสู่แอตเวนต์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1863

พึงสังเกตว่ามีอยู่สองสาขาหลักแห่งความเชื่อชาวยิวทางเทววิทยาที่อ้างกัน ซึ่งแอตเวนต์สภาคภูมิใจว่าเป็นรากฐาน

สำหรับการธำรงรักษาหลักคำสอนของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อและคาทอลิก

ข้ออ้างที่นักเทววิทยาสสมัยใหม่ของแอตเวนต์สยกขึ้นมาก็คือ

พวกเขาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ หรือไม่ก็เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาพระคัมภีร์ การประยุกต์

ใช้ชื่อพระคัมภีร์ของพวกเขาเผยให้เห็นว่าพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ได้กลายเป็นดั่งหนังสือที่ปิดผนึกไว้สำหรับ

พวกเขา และยังเผยอีกด้วยการอ้างตนว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาพระคัมภีร์นั้น

เป็นเพียงการสำแดงร่วมสมัยของลัทธิฟาริสีเท่านั้น

ประการแรกคือการเพิกเฉยต่อการสลับเพศทางไวยากรณ์ของเขาเล็กในข้อเก้าถึงสิบสอง

หากพวกเขาเป็นผู้เชี่ยวชาญในภาษาฮีบรูอย่างแท้จริง

พวกเขาย่อมไม่ปฏิเสธหรือบั่นทอนความจริงที่ว่าดาเนียลลงใจใช้การสลับเพศทางไวยากรณ์ในข้อเหล่านั้น

เขาเล็กถูกนำเสนอทั้งในเพศชายและเพศหญิง และเพศเหล่านั้นก็สลับไปมาผ่านชื่อพระคัมภีร์ดังกล่าว

นักเทววิทยาพยายามปกปิดข้อเท็จจริงนี้ด้วยสิ่งไร้สาระและเหรียญปลอม

เพราะสิ่งนี้ชี้ชัดอย่างแจ่มแจ้งว่าข้อสิบเอ็ดกำลังระบุถึงโรมนอกศาสนา มิใช่โรมสันตะปาปา

แน่นอนว่าพวกเขายินทรานว่าเขาเล็กในข้อสิบเอ็ดคือพระสันตะปาปา ทั้งที่แท้จริงแล้วคือโรมนอกศาสนา

เมื่อยอมรับแล้วว่าในบรรดาชื่อพระคัมภีร์ทั้งสี่ชื่อที่กล่าวถึงเขาเล็กนั้น

มีสองชื่อเป็นเพศชายและอีกสองชื่อเป็นเพศหญิง ก็เป็นเรื่องง่ายที่จะบรรจบเข้ากับความจริงตามพระคัมภีร์ที่ว่า

สตรีในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์เป็นตัวแทนของคริสตจักร และบุรุษเป็นตัวแทนของรัฐ

การรู้เช่นนี้ทำให้ทุกคนที่ปรารถนาจะเห็น เข้าใจได้ว่า เขาเล็กในข้อสิบเอ็ดนั้น คือโรมฝ่ายบุรุษ (โรมนอภศาสนา) มิใช่โรมฝ่ายสตรี (โรมสันตะปาปา)

ดังนั้น ข้อนี้จึงเข้าใจได้ว่าเป็นการสอนว่า โรมนอภศาสนา (เขา) ได้ยกตนขึ้นต่อสู้กับจอมเจ้าแห่งพลโยธา ดั่งที่โรมนอภศาสนาได้กระทำเมื่อมันตรึงจอมเจ้าแห่งพลโยธาไว้บนกางเขนแห่งคาลวาริ โรมนอภศาสนามีได้เพียงยกตนขึ้นต่อสู้กับพระคริสต์ที่กางเขนเท่านั้น แต่ข้อนี้ยังกล่าวต่อไปอีกว่า โดยเขา (โรมนอภศาสนา) “เครื่องบูชาประจำวันนั้นก็ถูกเอาไปเสีย”

ในพระธรรมดาเนียล มีคำภาษาฮีบรูอยู่สองคำซึ่งต่างก็ได้รับการแปลว่า “นำออกไป” คำนั้นคือ “sur” และ “rum” ทั้งสองคำนี้ถูกใช้ในพิธีการของสถานนมัสการ คำว่า sur หมายถึงนำออกไปหรือกำจัดออก และเมื่อเจ้าถ่านจากแท่นบูชาในสถานนมัสการถูกนำออกไป คำที่ใช้บรรยายการนำเจ้าถ่านออกไปนั้นคือ “sur” ส่วนคำว่า “rum” หมายถึงยกขึ้นและเทิดทูน และเมื่อปุโรหิตในสถานนมัสการจะยกเครื่องบูชาโบทถวายขึ้น เขาจะต้อง “rum” (ยกขึ้น) เครื่องบูชาในข้อสิบเอ็ด โรมนอภศาสนา (“เครื่องบูชาประจำวัน”) จะ “rum” (นำออกไป) ลัทธินอภศาสนา โดยการยกขึ้นและเทิดทูนศาสนาของลัทธินอภศาสนา

โรมนอภศาสนาจะยกชูและเชิดชูศาสนานอภศาสนา บรรดานักเทววิทยาแอดเวนติสที่อ้างว่ามีความเชี่ยวชาญด้านภาษาพระคัมภีร์ เลือกที่จะปฏิบัติต่อคำว่า “take away” ทุกแห่งในพระธรรมดาเนียลว่าเป็น “remove” พวกเขาล้มเหลวที่จะยอมรับการเขียนของดาเนียลที่มีลักษณะแตกต่างและแม่นยำ และด้วยเหตุนี้จึงยกตนขึ้นเหนือผู้เผยพระวจนะดาเนียล

บรรดานักเทววิทยาที่อ้างว่าตนเข้าใจภาษาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ ต่างเสนอเหตุผลเพื่อสร้างความชอบธรรมว่าเหตุใดดาเนียลจึงตั้งใจให้มีความหมายเดียวกัน ทั้ง ๆ ที่เขาใช้ถ้อยคำอยู่สองคำที่แตกต่างกัน พวกเขาจัดทำการศึกษาคัพท์อย่างยืดยาวและน่าเบื่อหน่ายเพื่อคำนวณข้ออ้างอันเป็นเท็จของตน ส่วนนักเทววิทยาที่อ้างว่าตนเข้าใจประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ ก็ได้โต้แย้งว่าการประยุกต์ใช้อันผิดพลาดนั้นตั้งอยู่บนการตระหนักว่าในช่วงเวลาต่าง ๆ ของประวัติศาสตร์ คำเดียวกันอาจมีความหมายแตกต่างกันได้ และดังนั้น เมื่อดาเนียลใช้คำสองคำที่แตกต่างกัน มีเพียงผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์เท่านั้นที่จะสามารถระบุได้ว่าดาเนียลหมายถึงสิ่งใดจริง ๆ เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องชี้ให้เห็นวิธีการอันเป็นเท็จทั้งสองประการนี้ เพราะบ่อยครั้งวิธีการเหล่านี้ถูกนำมาใช้โดยบรรดานักเทววิทยาที่แสวงหาจะซ่อนตนจากระเบียบวิธีแบบ “บรรทัดซ้อนบรรทัด”

แท้จริงแล้ว เขาได้ยกตนขึ้นแม้กระทั่งต่อสู้กับจอมแห่งพลโยธา และโดยเขานั้นเครื่องบูชาประจำวันก็ถูกนำไปเสีย และสถานที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ก็ถูกโค่นลง ดาเนียล 8:11

คำที่แปลว่า “ถูกนำออกไป” ในข้อนี้ มีความหมายว่า “ยกขึ้นและเชิดชู” มิได้หมายความว่า “เอาออกไป” ข้อเท็จจริงนี้ก่อให้เกิดความสับสนและความขัดแย้งแก่บรรดานักเทววิทยาแอดเวนติส เพราะสมมติฐานของพวกเขาไม่อาจตั้งอยู่ได้เมื่อพิจารณาข้อนี้อย่างง่าย ๆ โดยนำคำนิยามที่แท้จริงของคำซึ่งดาเนียลใช้มาประยุกต์กับข้อพระคัมภีร์นั้น พวกเขาโต้แย้งว่าเขาเล็กในข้อนี้คือโรมแห่งสันตะปาปา และด้วยเหตุนี้ ข้อนี้จึงจะมีใจความว่า “โดยเขา” (โรมแห่งสันตะปาปา) “เครื่องบูชาประจำวันถูกยกขึ้นและเชิดชู”

แน่นอนว่าพวกเขาไม่มีปัญหาในการบรรจุถ้อยคำที่ถูกเพิ่มเติมเข้ามา ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นสิ่งที่ปัญญาของมนุษย์ได้เพิ่มเข้าไป และมีได้ใช้บังคับกับตัวบทนั้นๆ

“แล้วข้าพเจ้าได้เห็นเกี่ยวกับคำว่า ‘daily’ (ดาเนียล 8:12) ว่า คำว่า ‘sacrifice’ นั้นเป็นคำที่เพิ่มเข้ามาโดยปัญญาของมนุษย์ และมีได้เป็นส่วนหนึ่งของตัวบท และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่บรรดาผู้ที่ประกาศเสียงร่ำร้องเรื่องโหม่งแห่งการพิพากษา”
Early Writings, 74.

พวกเขาระบุว่า “กิจวัตรประจำวัน” คือพันธกิจในสถานนมัสการของพระคริสต์ ดังนั้น “เครื่องบูชาประจำวัน” จึงสนับสนุนแนวคิดที่ว่า “กิจวัตรประจำวัน”

คือพระราชกิจแห่งการถวายบูชาของพระคริสต์ในสถานนมัสการแห่งสวรรค์ แต่พระวิญญาณแห่งการดลใจระบุว่า คำว่า “เครื่องบูชา” “มิได้เป็นส่วนหนึ่งของข้อความ”

เมื่อบรรดาผู้มีนมาแห่งเอฟราอิมระบุว่า “เครื่องบูชาเนื่องนิตย์” คือพระราชกิจในสถานนมัสการของพระคริสต์ ข้อพระคัมภีร์นั้นก็จะอ่านได้ว่า “โดยมัน” (โรมฝ่ายสันตะปาปา) “เครื่องบูชาเนื่องนิตย์ถูกยกไปเสีย” หรือจะอ่านได้ว่า “โดยอำนาจฝ่ายสันตะปาปา พระราชกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการถูกนำออกไปเสีย” แท้จริงแล้วพวกเขากำลังสอนความเท็จนี้อยู่ พวกเขายืนยันกรานว่า โดยผ่านความมืดมนแห่งการปกครองของสันตะปาปา ความเข้าใจอันถูกต้องเกี่ยวกับพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการได้ถูกนำออกไปจากจิตใจของมนุษย์ทั้งหลาย

อย่างไรก็ดี คำที่แปลว่า “เอาออกไป” นั้น มิได้มีความหมายว่าเอาออก แต่หมายถึงการยกขึ้นและเชิดชู หากบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาพระคัมภีร์จะใช้ความหมายของคำภาษาฮีบรู “rum” กับข้อนี้อย่างถูกต้อง คำแปลของพวกเขาจำเป็นต้องกล่าวว่า “โดยอำนาจของสันตะปาปา พันธกิจในสถานนมัสการของพระคริสต์ถูกยกขึ้นและเชิดชู”
สันตะปาปาเคยยกพระคริสต์ขึ้นและเชิดชูพระองค์เมื่อใด?

พวกเขาพยายามยึดยึดคำนิยามของคำภาษาฮีบรูว่า “sur” ให้แก่คำภาษาฮีบรูว่า “rum” ดาเนียลใช้คำว่า “sur” ซึ่งมีความหมายว่า เอาออกไป ในความสัมพันธ์กับ “การถวายเนื่องนิตย์” ในอีกสองข้อพระคัมภีร์ แต่ในข้อที่สิบเอ็ด ดาเนียลเลือกใช้คำว่า “rum” ซึ่งมีความหมายว่า ยกขึ้นและเชิดชู ดังนั้น นิยายเหลวไหลทั้งหมดที่เกี่ยวกับข้อนี้จึงเป็นความโง่เขลา ไม่เพียงเพราะการบิดเบือนความหมายของคำที่แปลว่า “ชักเอาไปเสีย” เท่านั้น แต่ยังเพราะไม่เคยมีเวลาใดเลยที่พันธกิจในสถานนมัสการของพระคริสต์จะถูกเอาออกไปจากมนุษย์ไม่ว่าในลักษณะใดก็ตาม

แต่ผู้นี้ เพราะทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์ จึงทรงมีฐานะปุโรหิตที่ไม่เปลี่ยนแปลง เหตุฉะนั้น พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์ให้รอดอย่างสิ้นเชิงได้ด้วย เพราะพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์เพื่อทูลขอแทนเขาทั้งหลาย ฮีบรู 7:24, 25

การอ้างตั้งที่นักเทววิทยาแอดเวนติสต์กระทำ เพื่อพยายามค้าจุนการตีความพระคัมภีร์ข้อนี้อย่างผิดพลาดของตน ว่าเคยมีช่วงเวลาหนึ่งที่สันตะปาปามีอำนาจบางประการในการยกเลิกการทรงวิงวอนของพระคริสต์ในสถานนมัสการนั้น เป็นเรื่องไร้เหตุผลอย่างยิ่ง!

แต่บรรดานักเทววิทยามีได้สอนว่าข้อพระคัมภีร์นั้นชี้ว่าระบอบสันตะปาปาได้ยกชูและเชิดชูพันธกิจในสถานนมัสการของพระคริสต์ พวกเขาหลีกเลี่ยงความหมายแห่งถ้อยคำของดาเนียล และคำแนะนำที่ได้รับการดลใจของเอลเลน ไวท์ เพื่อสอนสิ่งที่ตนเลือกจะสอน ทั้งที่ขัดกับพยานแห่งถ้อยคำของดาเนียล

แท้จริง เขาได้ยกตนขึ้นแม้ถึงองค์จอมของพลโยธา และโดยเขานั้นเครื่องบูชาประจำวันก็ถูกรีบไป และสถานที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ก็ถูกโค่นลง ดาเนียล 8:11

บรรดานักเทววิทยาสอนว่าชื่อพระคัมภีร์นี้มีความหมายว่า "โดยอำนาจของสันตะปาปา พันธกิจในสถานบริสุทธิ์ของพระคริสต์ถูกนำออกไป" และการนำพันธกิจในสถานบริสุทธิ์ของพระคริสต์ออกไปจากความคิดจิตใจของมนุษย์นั้น ก็ได้รับการสนับสนุนโดยข้อเท็จจริงที่ว่า เมื่อการนำออกไปนั้นเกิดขึ้น "สถานที่แห่งสถานบริสุทธิ์" ของพระคริสต์ก็ "ถูกเหวี่ยงลง" ด้วย ไม่มีข้อพระวจนะของพระเจ้าแม้แต่ข้อเดียวที่ระบุว่าสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ ซึ่งเป็นที่ที่พระคริสต์ทรงประกอบกรทูลวิงวอนของพระองค์ เคยถูกเหวี่ยงลงเลย และก็ไม่มิตอนใดในพระคัมภีร์ที่ระบุว่าสวรรค์นั่นเอง ซึ่งเป็น "สถานที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์" เคยถูกเหวี่ยงลงเช่นกัน อีกครั้งหนึ่ง บรรดานักเทววิทยายกตนเองไว้เหนือผู้เผยพระวจนะดาเนียล เพราะพวกเขาขึ้นกรานว่า "สถานที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์" ในชื่อพระคัมภีร์นี้หมายถึงสถานบริสุทธิ์ของพระเจ้า ทั้ง ๆ ที่ดาเนียลสอนตรงกันข้ามกับแนวคิดนั้นโดยตรง

บรรดาผู้ที่อ้างตนว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาฮีบรูขึ้นกรานว่า ในชื่อนั้นคำภาษาฮีบรู "rum" จำเป็นต้องเข้าใจโดยมีความหมายอย่างคำภาษาฮีบรู "sur" พวกเขาขึ้นกรานอีกว่า คำภาษาฮีบรู "miqdash" จำเป็นต้องเข้าใจเหมือนเป็นคำภาษาฮีบรู "qodesh" ทั้ง "miqdash" และ "qodash" ต่างก็แปลงอย่างง่าย ๆ ว่า "สถานนมัสการ" ในพระธรรมดาเนียล ทว่าคำทั้งสองมีความหมายแตกต่างกัน "Miqdash" หมายถึงสถานนมัสการใด ๆ ไม่ว่าจะเป็สถานนมัสการของพระเจ้าหรือสถานนมัสการของคนต่างศาสนา เป็นคำทั่วไปสำหรับสถานนมัสการ แต่ "qodesh" ใช้ในพระคัมภีร์เพียงเพื่อหมายถึงสถานนมัสการของพระเจ้าเท่านั้น

ดาเนียลทราบถึงความแตกต่างระหว่างสถานนมัสการของคนต่างศาสนากับสถานนมัสการของพระเจ้า หากดาเนียลจะระบุถึงสถานนมัสการของคนต่างศาสนา เขาจะใช้คำว่า "miqdash" ข้าพเจ้าประหลาดใจยิ่งที่บรรดาผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาฮีบรูไม่เคยกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ในสืข้อที่ต่อเนื่องกันนั้น ดาเนียลใช้คำทั้งสองคำนี้รวมสามครั้ง การใช้คำภาษาฮีบรูสองคำของดาเนียล ซึ่งต่างก็ได้รับการแปลว่า "สถานนมัสการ" นั้น ได้กำหนดความหมายที่ดาเนียลตั้งใจให้เข้าใจไว้แล้ว

แท้จริง มันได้ยกตนขึ้นแม้ถึงจอมทัพ และเครื่องบูชาประจำวันก็ถูกนำไปเสียโดยมัน และสถานที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ก็ถูกเหวี่ยงลง และมีกองทัพหนึ่งถูกมอบให้แก่มันเพื่อต่อสู้กับเครื่องบูชาประจำวัน เนื่องด้วยการละเมิด และมันได้เหวี่ยงความจริงลงถึงพื้นดิน และมันก็ดำเนินการและจำเริญขึ้น แล้วข้าพเจ้าได้ยินผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่งกำลังพูดอยู่ และผู้บริสุทธิ์อีกองค์หนึ่งได้กล่าวแก่ผู้บริสุทธิ์องค์นั้นซึ่งกำลังพูดว่า นิमितเรื่องเครื่องบูชาประจำวัน และการละเมิดอันก่อให้เกิดความรกร้างว่างเปล่า ที่มอบทั้งสถานบริสุทธิ์และกองทัพให้ถูกเหยียบย่ำอยู่ได้เท่า จะยืนนานเพียงใด? และท่านนั้นได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ถึงสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระให้สะอาด ดาเนียล 8:11-14

ในตอนเดียวกันนั้นเองซึ่งรวมรากฐานของแอ็ดเวนติสม์ไว้ ดาเนียลได้ใช้คำภาษาฮีบรูสองคำที่แตกต่างกัน ซึ่งทั้งสองคำล้วนได้รับการแปลว่า "สถานนมัสการ" ในข้อสิบสามและสิบสี่ ดาเนียลเลือกใช้คำภาษาฮีบรูสำหรับ "สถานนมัสการ" ซึ่งในพระคัมภีร์ใช้เฉพาะเพื่อระบุสถานนมัสการของพระเจ้าเท่านั้น แต่ในข้อสิบเอ็ด ดาเนียลใช้คำภาษาฮีบรูที่มีความหมายทั่วไปหรือครอบคลุม ซึ่งอาจหมายถึงสถานนมัสการของพระเจ้า

หรืออาจหมายถึงสถานนมัสการของคนนอกศาสนาก็ได้

หากดาเนียลประสงค์จะระบุว่า "สถานนมัสการ" ในข้อสิบเอ็ดเป็นสถานนมัสการของพระเจ้า เขาก็จะใช้คำภาษาฮีบรูคำเดียวกันกับที่เขาใช้ถึงสองครั้งภายในสามข้อต่อมา เป็นที่ชัดเจนอย่างยิ่งว่าดาเนียลกำลังแยกความแตกต่างระหว่างสถานนมัสการของคนต่างศาสนาในข้อสิบเอ็ด กับสถานนมัสการของพระเจ้าในข้อสิบสามและข้อสิบสี่! แต่บรรดาคนซีมาแห่งเอฟราอิมกลับโต้แย้งว่า "ที่แห่งสถานนมัสการของมัน" ซึ่ง "ถูกเหวี่ยงลง" ในข้อสิบเอ็ดนั้น เป็นที่แห่งสถานนมัสการของพระเจ้า ทั้งที่พวกเขาหลีกเลี่ยงคำว่า "ที่แห่ง"

พวกเขาสอนว่าระบอบสันตะปาปาได้พรางเอาพันธกิจแห่งการทูลขอแทนของพระคริสต์ไป และเหวี่ยงความจริงเกี่ยวกับสถานนมัสการฝ่ายสวรรค์ลงสู่เบื้องต่ำ แต่ดาเนียลได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า "สถานนมัสการ" ในข้อสิบเอ็ดนั้น มิใช่สถานนมัสการของพระเจ้า หากแต่เป็นสถานนมัสการของคนนอกศาสนา ดาเนียลยังกล่าวไว้อย่างชัดเจนพอ ๆ กันด้วยว่า สิ่งที่ถูกเหวี่ยงลงนั้นมีชื่อ "สถานนมัสการ" แต่เป็น "สถานที่" แห่งสถานนมัสการของมัน

โดยปฏิเสธที่จะยอมรับการสลับเพศทางไวยากรณ์อย่างมีจุดมุ่งหมายในข้อเก้าถึงข้อสิบสอง นักเทววิทยาสยามใหม่จึงรับเอาค่านิยมของ "เครื่องบูชาประจำวัน" ที่มีต้นกำเนิดอยู่ในโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ และเริ่มสร้างรากฐานบนทรายแห่งการคาดคะเนของมนุษย์ ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณี เมื่อพวกเขามาถึงข้อสิบเอ็ด พวกเขาถึงกับปฏิเสธคำแนะนำที่ได้รับการดูแลของซิสเตอร์ไวท์ ซึ่งระบุว่าความเข้าใจของมิลเลอร์เกี่ยวกับ "เครื่องบูชาประจำวัน" ว่าเป็นลัทธินอกศาสนานั้นถูกต้อง แล้วเริ่มใช้ ศิลปะแห่งการเบี่ยงประเด็นและการคาดคะเนเพื่อปกป้องความรักของตนที่มีต่อเทววิทยาคาทอลิกและโปรเตสแตนต์.

พวกเขาเปลี่ยนโรมนอกศาสนาให้เป็นโรมสันตะปาปาในข้อนั้น และยึดยึดความหมายว่า "นำออกไป" ให้แก่คำนั้นซึ่งหมายถึง "ยกขึ้นและเทิดทูน" พวกเขากำหนดให้สัญลักษณ์ของซาตานคือ "เครื่องบูชาประจำวัน" เป็นสัญลักษณ์ฝ่ายพระเจ้า แล้วจึงยืนยันกรณว่าพระวิหารนอกศาสนาเป็นพระวิหารของพระเจ้า ขณะเดียวกันก็หลีกเลี่ยงการอ้างอิงโดยตรงถึง "สถานที่" แห่งสถานบริสุทธิ์ และพวก "ผู้ไร้ความรู้" (ตั้งที่อิสยาห์ระบุไว้) ซึ่งจะเข้าใจก็ต่อเมื่อพวก "ผู้มีความรู้" บอกแก่พวกเขาว่าเป็นเช่นนั้น ก็ยอมรับสำหรับแห่งนิทานโกหกนั้นไปสู่ความพินาศของตนเอง

เราจะดำเนินการพิจารณาต่อไปเกี่ยวกับการเพิ่มพูนแห่งความรู้ซึ่งถูกพรรณนาเป็นอัญมณีต่าง ๆ ในความฝันของมิลเลอร์ในบทความถัดไป

"อัครทูตเปาโลได้เตือนเราว่า 'บางคนจะละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปใส่ใจต่อวิญญาณล่องลอยและคำสอนของผีร้าย' นี่คือนสิ่งที่เราพึงคาดหวัง การทดลองที่ใหญ่หลวงที่สุดของเราจะมาจากคนจำพวกนั้น ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยสนับสนุนความจริง แต่กลับหันจากความจริงนั้นไปสู่โลก และเหยียบย่ำมันไว้ใต้เท้าด้วยความชังและการเยาะเย้ย พระเจ้าทรงมีพระราชกิจสำหรับผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ให้กระทำการโจมตีของศัตรูจะต้องเผชิญด้วยความจริงแห่งพระวาทะของพระองค์ ความเท็จจะต้องถูกเปิดโปง ลักษณะที่แท้จริงของมันจะต้องถูกเผยให้ปรากฏ และแสงสว่างแห่งพระบัญญัติของพระยาห์เวห์จะต้องส่องออกไปท่ามกลางความมืดฝ่ายศิลปกรรมของโลก เราจะต้องเสนอชื่อเรียกร้องแห่งพระวาทะของพระองค์ เราจะไม่พินความผิด หากเราละเลยหน้าที่อันเคร่งขรึมนี้ แต่ในขณะที่เรายืนหยัดปกป้องความจริงนั้น

ขออย่าให้เรายื่นหยัดปกป้องตนเอง

และทำเรื่องให้ใหญ่โตเพราะเราถูกเรียกให้ทนต่อคำประณามและการบิดเบือนความจริง

ขออย่าให้เราสงสารตนเอง แต่จงวางแผนพระบัญญัติขององค์ผู้สูงสุดด้วยความหึงหวงอย่างยิ่ง”

“อัครทูตกล่าวว่า ‘จะถึงเวลาหนึ่งเมื่อพวกเขาจะไม่ยอมทนต่อคำสอนอันถูกต้อง แต่ตามต้นหาของตนเอง พวกเขาจะรวบรวมครุไว้ให้แก่ตน เพราะมีหูคั้น และพวกเขาจะหันหูเสียจากความจริง และจะหันไปสู่นิยายปรัมปรา’ เรามองเห็นอยู่ทุกด้านว่ามนุษย์ถูกชักนำให้ตกเป็นเชลยได้โดยง่ายด้วยมโนภาพอันลวงของผู้ที่ทำให้พระวาระของพระเจ้าไร้ผล แต่เมื่อความจริงถูกนำเสนอแก่พวกเขา พวกเขากลับเต็มไปด้วยความกระวนกระวายและความโกรธเคือง แต่คำเตือนสติของอัครทูตที่มีต่อผู้รับใช้ของพระเจ้าคือ ‘จงเฝ้าระวังในทุกสิ่ง จงทนต่อความทุกข์ยาก จงกระทำงานของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ จงกระทำพันธกิจของท่านให้สำเร็จครบถ้วน’ ในสมัยของท่านเอง บางคนได้ละทิ้งพระราชกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านเขียนว่า ‘เดมาส์ได้ทอดทิ้งข้าพเจ้าไป เพราะเขารักโลกปัจจุบันนี้;’ และอีกครั้งหนึ่งท่านกล่าวว่า ‘อเล็กซานเดอร์ช่างทองแดงได้กระทำชั่วต่อข้าพเจ้ามากมาย องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบแทนเขาตามการงานของเขา ท่านจงระวังเขาด้วย เพราะเขาได้ขัดขืนถ้อยคำของเราอย่างยิ่ง”

“บรรดาผู้เผยพระวาระและอัครทูตทั้งหลายได้ประสบการทดลองอันคล้ายคลึงกัน คือการถูกต่อต้านและการถูกติเตียน และแม้แต่พระเมษโปดกอันปราศจากมลทินของพระเจ้า ก็ทรงถูกทดลองในทุกประการเช่นเดียวกับเรา พระองค์ทรงทนต่อการขัดขืนของคนบาปที่มีต่อพระองค์เอง”

“คำเตือนทุกประการสำหรับกาลเวลานี้จะต้องถูกประกาศออกไปด้วยความสัตย์ซื่อ; แต่ ‘ผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าต้องไม่วิวาท; แต่ต้องอ่อนโยนต่อคนทั้งปวง มีความสามารถในการสั่งสอน อดทน; ด้วยใจสุภาพอ่อนน้อมสั่งสอนผู้ที่ขัดขืนตนเอง’ เราจะต้องทนถนอมพระวาระของพระเจ้าของเราไว้อย่างระมัดระวัง เกรงว่าเราจะถูกทำให้แปดเปื้อนโดยการดำเนินงานอันหลอกลวงของผู้ที่ได้ละทิ้งความเชื่อไปแล้ว เราจะต้องต่อต้านจิตวิญญาณและอิทธิพลของพวกเขาด้วยอาวุธชนิดเดียวกับที่พระอาจารย์ของเราทรงใช้เมื่อทรงถูกเจ้าแห่งความมืดจู่โจม,—‘มิเขียนไว้แล้วว่า’ เราควรเรียนรู้ที่จะใช้พระวาระของพระเจ้าอย่างชำนาญ คำตักเตือนคือ ‘จงศึกษาเพื่อสำแดงตนว่าเป็นที่ทรงพอพระทัยของพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่ต้องอับอาย ข้าพหะพระวาระแห่งความจริงได้อย่างถูกต้อง’ จะต้องมีการงานที่ยืนยันหนักแน่นเพียร และการอธิษฐานอย่างจริงจังกับความเชื่อ เพื่อรับมือกับความผิดอันคาดเคี้ยวของบรรดาครูเท็จและผู้ส่อลวง; เพราะว่า ‘ในวาระสุดท้ายจะเกิดคราห์อันตราย เพราะมนุษย์จะรักตนเอง โลก ชอบโอ้อวด จองหอง หมิ่นประมาท ไม่เชื่อฟังบิดามารดา ออกตัญญู ธรรม ปราศจากความรักตามธรรมชาติ ไม่ยอมคืนดีกัน ใส่ร้าย ปราศจากการยับยั้งชั่งใจ ดุร้าย เกลียดชังคนดี ททรศ มุทะลุ เย่อหยิ่ง รักความสนุกสนานยิ่งกว่ารักพระเจ้า; มีสภาพของความเป็นพระแต่ปฏิเสธฤทธิ์เดชของความเป็นพระนั้น: จงผินหนีเสียจากคนเช่นนั้น’

ถ้อยคำเหล่านี้พรรณนาลักษณะนิสัยของคนทีบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าจะต้องเผชิญ ‘ผู้ใส่ร้าย’ ‘ผู้เกลียดชังคนดี’ จะโจมตีบรรดาผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าของตนในยุคเสื่อมทรามนี้ แต่ทูตของสวรรค์ต้องสำแดงจิตวิญญาณซึ่งได้สำแดงแล้วในพระอาจารย์ ด้วยความถ่อมใจและความรัก เขาจะต้องทำงานเพื่อความรอดของมนุษย์”

“เปาโลกล่าวต่อไปถึงบรรดาผู้ที่ต่อต้านพระราชกิจของพระเจ้า โดยเปรียบเทียบพวกเขากับคนเหล่านั้นที่ท่าสงครามต่อต้านผู้ซื่อสัตย์ในสมัยอิสราเอลโบราณ ท่านกล่าวว่า: ‘บัดนี้ ยานเนสและยัมเบรสได้ต่อสู้ขัดขืนโมเสสฉันใด คนเหล่านี้ก็ขัดขืนต่อความจริงฉันนั้น เป็นคนที่จิตใจเสื่อมทราม เป็นคนที่ใช้ไม่ได้ในเรื่องความเชื่อ แต่พวกเขาจะก้าวหน้าต่อไปไม่ได้อีก

เพราะความโง่เขลาของพวกเขาจะปรากฏแก่คนทั้งปวง เหมือนอย่างทีของคนเหล่านั้นได้ปรากฏแล้วด้วย’
เราทราบว่าการกำลังจะมาถึง เมื่อความโง่เขลาของการทำสงครามต่อต้านพระเจ้าจะถูกเปิดเผย
เราจึงสามารถรอคอยด้วยความสงบ อดทน และไว้วางใจ ไม่ว่าจะถูกใส่ร้ายและดูหมิ่นมากเพียงใดก็ตาม
เพราะว่า ‘ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนอยู่ซึ่งจะไม่ถูกเปิดเผย’
และผู้ที่ย้ายเกียรติแด่พระเจ้าจะได้รับเกียรติจากพระองค์ต่อหน้ามนุษย์และทูตสวรรค์
เราจะต้องมีส่วนร่วมในความทุกข์ทรมานของบรรดาผู้ปฏิรูป มีคำเขียนไว้ว่า
‘คำปรารภของบรรดาผู้ที่ปรารภพระองค์ได้ตกอยู่แก่ข้าพระองค์’
พระคริสต์ทรงเข้าใจความโศกเศร้าของเรา ไม่มีผู้ใดในพวกเราถูกเรียกให้แบกกางเขนตามลำพัง
พระบารมีแห่งความทุกข์ทรมานแห่งกาลวาริทรงรู้สึกสะท้อนพระทัยต่อความทุกข์ของเรา
และเนื่องด้วยพระองค์ได้ทรงทนทุกข์เมื่อทรงถูกทดลอง
พระองค์จึงสามารถทรงช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในความเศร้าโศกและการทดลองเพราะเห็นแก่พระองค์ได้ด้วย
แท้จริง ทุกคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตอย่างพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง
แต่คนชั่วและคนล่อลวงจะเลวยิ่งขึ้นไปอีก ทั้งล่อลวงคนอื่นและถูกล่อลวงเอง
แต่ท่านจงดำเนินอยู่ในสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้มาแล้ว” Review and Herald, January 10, 1888.